

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este.
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 2.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál.

LAPVEZÉR:
MATOLAI ETELE.
FELELŐS SZERKESZTŐ:
Dr. BUZA BÉLA.
POLITIKAI FŐMUNKATÁRS:
Dr. BUZA BARNA.

Előfizetési ár:
Égész évre 10 korona, félévre 5 korona. Negyed évre 2 korona 50 fillér. Egyes szám ára 10 fillér.
Hirdetéseket a legutányosabb árban közlünk.

Zempléni erkölcsök.

Sátoraljujhely 1913. jan. 29.

Ez a mi szegény vármegyénk, úgy látszik, egészen kívül esik az erkölcsi törvények területén. Itt nem érvényes, az, ami mindenütt az országban feltétlenül kötelező. Itt szabad, minden, amit mászol a legszemérmelenebb elbizakodottság se merészelné. Itt hivatkozva járnak a legsúlyosabb vádakkal terhelt emberek, s eszközbe sincs, hogy kötelességük lenne tisztázni magukat a vádak alól.

Csak egy pár eset összehasonlításként. Tisza Istvánt megvádolták inkorrekt dolgokkal a Népszava. Kötelességének érezte, hogy bíróság előtt tisztázza magát. Lukács Lászlóról megbélyegző tényt állított Déry Zoltán. Kínos huzódozás után, de mégis bíróság elé vitte a dolgot. Újságban megvádolták a bajai főispánt, az opera igazgatóját, a vakok intézetét. Mind úgy érezte, hogy kötelessége a maga igazolására bírósághoz fordulni. Vagy aki nem megy is bírósághoz, legalább feltétlenül megszólal s nyilatkozatban igyekszik igazolni magát, ilyen igazoló nyilatkozatát hatóságoknak közpályán szereplőknek csak az Est legutóbbi számában is ötöt olvashattunk. Mindenki ad ennyit az ország közönségére, hogy ha megtámadják előtte legalább igazolni próbálja magát.

Zemplében ez nem divat, itt ilyen érzékenyek az emberek. Bánják is ők, akármit firkálnak felőnk az újságok kiírják a főispánról, hogy az inségesek számára küldött kukuricával panamáztott. Nagy hangon kijelenti a főispán lapja, hogy a főispán ur becsületét sérti, tehát sajtópert fog indítani. A sajtópert nem indítja meg, hanem azért a saját lapjának a beismerése szerint is megsértett egyéni reputációjával elég büszkén sétálgat, elnököl, kormányoz tovább, mintha semmi se történt volna. Megrázta magát, s nem érzi többé az egyéni korrektsége ellen emelt vádakat. Hogy a sikkasztó Gáthy a legsúlyosabb szabálytalanság által — egyelőre ne használjunk keményebb szót — védte meg az elcsapatástól, hogy Székely Elek erdőkivágási manipulációját észbe se jutott telderíteni, pedig tudott róla, — mindezeket s még sok egyebet, mintha nem is felőle irták volna. Nem is hederít rá.

De mért is hederítene? Mért menne úgy, ahogy ígérte, s úgy, mint más, a renoméjára érzékeny ember, a bíróság elé? Mikor ennek a vármegyének ő így is jó. Így is hajlonganak előtte, így is járnak a kedvébe. A megyegyűlésen így is megjelenik, a vármegye kényes érzékű mágnás urai így is szeretettel fognak vele kezelt. A saját korrektségének a tisztázása kötelező lehet Lukácsra, Tiszára, más főispánokra, de nem kötelező Zemplénmegye főispánjára.

Igaz azt mondhatja, ez a lap csak egy kis vidéki újság, erre ő nem ad semmit. (Bár egy pár évvel ezelőtt még nagyon is irizkedett ennek az újságnak.) De akkor minek íratta ki, hogy ennek az újságnak a cikke miatt sajtópert fog indítani?

Hanem hát jó, ezzel a lappal nem törődnek. De milyen szörnyű cikkeket voltak nemrég az Estben zempléni dolgokról. Gortvay eseteiről. Hát erre se dukál válaszolni? Hisz ez már csak elég nagy és elterjedt lap! Még a német kancellár is megszólalt, mikor az Est valamit írt róla. Csak a zempléni uraknak bliki a egésze.

Gortvayról tudjuk, hogy egyéni korrektsége kifogástalan. De hivatali dolgaiból olyan hihetetlen s megdöbbentő erőszakosságokat, a törvénytudatlanságokat s egyéneket jogtalan üldözéseket olyan súlyos eseteit közölte róla az Est, hogy az egész ország közönsége megboradt tőle.

Hát ez is mind semmi? Ezt is lehet csak úgy szó nélkül zsebre venni s nyugodtan tovább menni?

Úgy látszik, lehet, Zemplében lehet. Itt nem olyan erkölcs uralkodik, mint másutt. Itt nem kötelezők azok a szabályok, amik más vármegyékben kötelezők. Itt zsebre lehet rakni olyan vádakat, amiket máshol senki se merne cáfolatlanul hagyni. Itt más világ, más levegő, más erkölcs van, Meczner-világ, Meczner-levegő, Meczner-erkölcs.

O. m.

Ébred az ország.

Minden független embernek örömet okoz az a mozgalom, ami az országzserre folyik, mert kétségtelen, hogy; ébred az ország. A rabbiincseket tördelik az elnyomottak; a bezárt kapukat döngetik a kiesők; beocsájtást kérnek a jogtalanok. Nem! Nem kérnek, hanem követelnek és követelésekhez fe nyegtetéseket csatolnak. Es attól a néptől, a mely megmutatta, hogy

vérezni is tud a jogaiért, ezeket a fenyegetéseket komolyan kell fogadnunk.

Az általános választójog táboránapról-napra ürvendeseben gyarapodik. Még könnyen visszaemlékezhetünk azokra az időkre, amikor az általános, egyenlő és titkos választójogot a parlamentben csak egy kisded csoport követelte, élén Justh Gyula nemes alakjával. Ma 120 főnyi ellenzék sorakozik a választójog programja mögött és ez a tábor munkapárti erősítéssel napról napra gyarapodik. Még élénk emlékeztünkben él az az idő, amikor a Kossuth-párt még aggodalmaskodott az általános, egyenlő és titkos választójog miatt. Alig másfél éve Kossuth Ferenc még egyik vezérékkel a másik után írta, amelyekben a magyar nemzeti szupremáciát feltette az általános, egyenlő, és titkos választójogtól. Es ma? Ezységesen, mint egy falax áll a szövetkezet ellenzék a választójogi program mögött.

Mindenféle olyan hírek érkeznek, hogy cseseg-topog a munkapárt épülete és nincs messze az az idő, amikor összedül. A munkapártot a legértékesebb tagjai hagyták ott. A kilépések sora koránt sincs még befűzve. A közel jövőben még a kilépések sora várható.

Míg a választójog mögött kezdetben csak a függetlenségi és a 48-as párt és a munkásság sorakozott, ma már az ellenzéken kívül ott áll a kispolgárság, a középosztály is. Az adótörvényeknek köszönhetjük ezt. A kormány rémületen látja, hogy eddigi leghebbe voksai az ellenzékhez pártoltak. Az adómozgalom sokkal nagyobb hullámot vert, mint azt eleinte remélni lehet és nagyon közel fekszik az a feltevés, hogy a kormánynak nem is volt olyan kellemetlen a választójogi javaslat hirtelen kipattanása, mint azt mutatta, sőt nem lehetetlen, hogy éppen a kormány pattantotta ki ragaszkodásával idő előt a tervezetet, hogy elterelje a figyelmet az adótörvények elleni mozgalomról.

A városokra alapítottot leginkább a kormány: ez tele van hivatalnok elemmel, nagytörkésekkel, no meg stréberekkel, a kormánytól függő kereskedőkkel és iparosokkal. Ezeket sikerült az adótörvényekkel maga ellen lázítani. Sorra nyilatkoznak a nagy városok és maga Arad, Tisza István kerülete is a pápája ellen nyilatkozik. Mindenféle az ellenzék erősödéséről érkeznek a hírek.

Egyik leginpozansabb mozzanat volt a kolozsvári függetlenségi párti fenyés győzelme a törvényhatósági választásoknál, mely természetesen Erdély álláspontját tükrözi vissza. A kilépett munkapárti képviselőket mindenfelé ünneplik, a megkísérlett bizalmatlansági nyilatkozatok kudarcot vallanak és visszafelé sülnék el.

Az az ut, amelyet Justh Gyula kijelölt, tehát helyesnek bizonyult. Az országot sikerült felebrezteni közönyéből. Előre a megkezdett uton! Minden gyűlekezést, testületet, egyesületet fel kell használni arra, hogy az ország közvéleményét felvilágosítsa még jobban. Eonek

az agitációs munkának a hasznát meglesz. Eredménye nem lehet más, mint a munkapárt bukása.

Korteskedik az alispán?

Irtunk már a megyei alügyézi állás körül támadt korteskedésről. Somogyi Bertalan alügyész él, nem mondott le az állásáról, nem ment penzióba, s mégis egyszerre csak elkezdenek állására korteskedni. A korteskedés megindítója Meczner Gyula főispán unoka öccse Dr. Adriányi Béla ügyvéd volt. Természetesen amint tudomásra jutott, hogy ő szóval s levelekkel kéri a bizottsági tagok támogatását, s igyekszik a szavazatokat a maga részére lekötni, megmozdultak mások is, akik üresedés esetén majd pályáznai szándékoznak, így Dr. Füzesséry Zoltán s Dr. Nagy Béla ügyvédek.

Miután azonban Somogyi Bertalan rögtön kijelentette, hogy nem akar nyugdíjba menni, az időelőtti korteskedési mozgalom kissé elhallgatott. Hanem aztán egyszerre olyasmir történt, ami épp úgy, mint a korai korteskedés, némitan kelt megütközést, amit lehetetlen szó nélkül hagyni.

Dr. Adriányi Béla személyével nem kívánunk foglalkozni. Mi az ő megválasztását nem a személye miatt, hanem azért ellenezzük s azért tartjuk a megye érdekeire veszedelmesnek, mert ő a főispán unokaöccse.

Lehetet en állapot az, hogy egy vármegyében anyi sok hivatali állást foglaljon el a főispán családja. Nincs ez ehel másutt az országban, csak Zemplénvármegyében. A bíróságnál egyenesen a törvény zárja ki ezt. Mikor legutóbb Pechy Aurél a kasai királyi tábla elnöke lett, fiait, ifj. Pechy Aurél gálszécsi járásbíró, azonnal áthelyezték a kasai tábla területéről. Mert a közélet tisztasága szempontjából nem engedhető meg az, hogy az apa legyen fiának ellenőrző hatósága.

Sokszoros mértékben állana az az erkölcsi igazság a vármegyékben, mert itt sokkal nagyobb a hatalma a főispának a megyei tisztviselők felett, s közérdekből a szigorú ellenőrzés sokkal szükségesebb, mint a bíróságnál.

Itt van pl. a Gortvay esete. Bíróság ítétele állapította meg róla a közönséget türheterlenül zaklató hivatali tulkapásokat. Azóta is a fővárosi sajtó foglalkozott újabb hajmeresztő hivatali erőszakoskodásokkal, jogtalan üldözésekkel, amiket elkövetett. S még mennyi esete van, amit nem irtak meg, de amiről

mindenki tud és beszél a vármegyében.

A főispánnak volna kötelessége, hogy ellenőrző s fegyelmi hatalmával közbejéjen. De, hogy várhasuk ezt a főispántól, aki apósa Gortvaynak?

Képtelen állapot ez, aminek mását nem találjuk sehol a művelt világban. Erzi azt minden helyesen gondolkozó ember. Tudunk főispánokat, akik, mikor kinevezték őket, lemondatták a vármegyéjükben szolgáló fiokat, vezéket, hozzártatózókat. Onként, jóízleléből, mert érezték, hogy a közéleti erkölcs szerint ez összeférhetetlen. Olyan főispán meg alig van, aki annyira menne, hogy fiát, öccsét, rokonát a saját vármegyéjében engedné tisztviselőnek megválasztatni. A miniszterek is családjuk tagjait sose nevezik ki a saját minisztériumukban, sőt mikor pl. Székely Ferenc igazságügyminiszter lett, a fia, Székely Aladár rögtön lemondott a királyi ügyészségről.

Csak Zemplén kivétel ebben is. Itt a főispán családjának, rokonságának, csaknem valamennyi tagja megyei tisztviselő. S a főispán az ő ellenőrző hatóságuk. Nem nevelés-ges. Még Biharban sincs így.

Mikor Adriányi Béla pályázni akart, Meczner Gyulának kellett volna eltitáni ettől. Neki kellett volna megmagyarázania, hogy ez nem helyes dolog. Hisz a tisztú ügyész feladata pl. közgyűléseken a törvény megtartását mindenkiel, tehát az elnököző főispánnal szemben is ellenőrizni. Hogy teheti ezt az az ügyész, aki a főispánnak unoká-uccese?

Persze a főispán nem hogy ellenezte volna Adriányi pályázását, de a legerősebben dolgozik mellette.

Hát ez nem lep meg. Meczner Gyuláról sose tétéleztük mi fel, hogy ilyen magasabb közéleti szempontok iránt érke legyen.

De Dókus Gyula? Ő se érzi ezt? Az ő korrekt gondolkozása se látja be, hogy ez helytelen s meg nem engedhető? (Igaz, neki is van rokonsága a megyei tisztikarban, de egyik sem az ő alispánsága alatt került oda, s nem is lett még ebből semmi kára a közérdeknek?)

S Dókus Gyula alispán most mégis mit csinál? *Somogyi Irtalan be-tegség címén 3 hónapi szabadságot kapott s az alispán berendeli helyettesít-sere Adriányi Bétal, mint tb. alügyész.*

Mi ez, ha nem nyílt kiteskedés Adriányi mellett?

Van vagy husz tb. ügyésze a vármegyének. Mindeniket megbiz-hatta az alispán Somogyi helyette-sítésével, csak azokat nem, akikrő-már köztudomású lett, hogy pályáz-nak. Mert evel már, a többi rová-sára, egyesenes kiteskedik e mel-lett.

Hogy tehetett ilyet Dókus Gyula? Hogy engedhette magát a főispán által ilyenre rávenni? Nem volt ereje ellenszegülni a főispán befolyásának? Mert szögődik ő is a Meczner Gyula hatalmi törekvésé-nek támogatójává? Erthetetlen ez!

Több erőt, több önállóságot sze-retné már ez a vármegye az alis-pánjában látni. Ne segítsen Dókus Gyula is Meczner Gyula családi uradalomává tenni ezt a vármegyét. Tőle egészen mást vár a vármegye-

nek a Meczner-érdekkörön kívül álló közönsége.

Nem akartunk sérteni senkint, egy szóval se bántjuk dr. Adriányi Béta személyét, tárgyilagosan adtuk elő kifogásainkat, amiket igazán le-hetetlen volt már elhallgatni.

N. J.

Városi közgyűlés

Farkas Andor polgármester f. hó 28-ára rendkívüli közgyűlére hívta össze a képviselőtestület tag-jait. A gyűlés tárgysorozatán a csatornázás ügye és a felsőkereskedelmi iskola szerepelt, mindkettő igen fon-tos tárgy, de a közgyűlés helyisége — választásról nem lévén szó — nem telet meg. De azért tekintélyes számban jelentek meg a képviselőtes-tület számottevő és értékes tagjai, kik hozzáértéssel, a város érdekeinek szem-elirtatásával vettek részt a vitában. Különösen a felsőkereskedelmi is-kola ügye váltotta ki a szenvedélyeket, ami azonban helytelen, mert végtére is ami álláspontunknak — melyet kezdettől fogva hirdetünk — győzni kell s ez: hogy a kereske-delmi iskola épületet mielőbb fel kell építeni a törvényes követelményeknek megfelelően s a város tagjaini viszonyaihoz mért szerény keretek között minden pompa mellőzésével. A gyű-lésről a következőkben számolunk be:

Pont 3 órakor nyitotta meg Farkas Andor a gyűlést és bejelentette, hogy nyílt szabadságával nem él, mert ennek oka megszűntek s mert az ügyeket egyedül akarja vezetni.

A gyűlés első pontja az általa nos csatornázásra vonatkozó kultur-mérnöki észrevételekre auandó nyilatkozat volt. A városi főmérnök egész terjedelemben felolvasta a kultur-mérnöki hivatal által tapasztalt hiányokat és javasolt pótlásokat, majd a csatornázási bizottság választ terjesztette elő. Ezt a felvilá-gosító és mindenre kiterjedő gondos munkálatot Kérészy városi főmérnök nagy ügybuzgalommal készítette el és a városi érdekeket mindenütt szemmel tartván. A választ — dr. Chudovszky es dr. Haas felszólalók után — a képviselőtestület egyhangu-an elfogadta, illetőleg hozzájárult a csatornázási bizottság javaslatá hoz.

Letárgyalva ezt a kérdést, át-tertek a kereskedelmi iskola ügyére. A polgármesternek a megyéhez in-terzendő memorandum felolvasatott, majd a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak azon leirata, amelyben a várost értsítü, hogy 150,000 korona építkezési segélyt nem ad, de hajjando évi merséket segélyt adni, ha ehhez a pénzügyminis-terium is hozzájárul és ha város a tanárok véglegesítésével, illetőleg a nem állami tanárok nyugdíjintezete-be való beúpsésével is igazolja, hogy az iskolát fenn akarja tartzni. Miután a polgármester meg egy — más dologban felvilágosítást nyújtott, sürgős határozatot kér az építkezés végrehajtása ügyében a merséket évi segély ügyének elintézésé előtt.

Elsőnek dr. Chudovszky Mór szólt fel, ki az építkezés ügyének tárgyalása előtt az összeg nagysá-gának megállapítását kívánja.

Utána dr. Csizy Béla a képviselőtestület első határozatának fenntartását kéri, mely az épület felállítá-sára vonatkozik.

Dr. Hornyay Béla felszólalásában aggodalmát fejezi ki az irány-ban, hogy a szegény város az épít-kezés nagy terheit nem fogja tudni elviselni.

Halász József előadja az iskola megalapításának összes fazisait és ezuttal is hangsúlyozza, hogy lelkes

hív az intézménynek, ami azonban nem jelenti azt, hogy vakon bele-lehet menni egy nagy szabású épít-kezésbe, anélkül, hogy a fedezetről gondoskodva lenne. Ő a miniszteri leiratban hangoztatott segélyt teljes-en elválasztja az épület ügyétől. Ezt mint a folyó kiadásokra vonat-kozó évi államsegélyt minden körül-mények között meg kell kapnia a városnak. Már kezdettől fogva hi-báztatta a drága tervek készítettését, mely 400 000 koronára tervezte az épület kivételét. Alap nincs erre, hisz már a városi alapok is kíván-nak merítve, a pótdátó már nem lehet szífolni s így a fedezetet csak a kormány biztosíthatja. Ha ez nem lesz meg, úgy fél a következmé-nyektől. Ő bizott Sárkány Ervin ama kijelentésében, amellyel az ál-lamkölesönt és segélyt mintegy ga-rantálta és ime most mindez nincs, a képviselőtestület magára maradt.

Halász Józsefnek nagy figyelm-et s hatást keltett beszéde után Farkas Andor polgármester előadta, hogy bár a város a kormánytól ren-itens minőségben szerepelt ez ügy-ben, állandóan szorgalmazta a se-gély és a kölcsön ügyét, amiben sikereik is hivatkozhatik, mert ime a merséket segély kijelátása van helyezve, a 200,000 koronás kölcsön ügye pediglen rendezben van.

Dr. Lichtenstein Jenő sajnálat-al konstatalja azon tényt, hogy az alapok ki vannak merítve. Szomorú, hogy az iskola költségeiről nem történt semmi gondoskodás és így most a vízvezetéki atalpból fizetik a taná-rokat. Kelő garanciát adhat a város az iskola fenntartására, de az építkezés ügyében a feleletnek nem kell oly körgörsnek lenni, mert ilyen óriási szükségtséget amugy sem vállalhatunk.

Utána Alexander Vilmos szólt fel. Szerinte azóta népsz-rűtlen az iskola ügye, amióta a 400 000 koronát a köztudatba bevitték. Ő is úgy látja, hogy a miniszteri leiratban han-goztatott segély semmi összefüg-gésben nincs az építkezéssel. Aztért, mert 3500 koronát kidobunk, ne dobjunk ki 350,000 koronát. Ő is Sárkány építész vezette félre. Dob-juk tehát el ezt az ideát és eléged-jünk meg egy célszerű 150—160,000 koronás épülettel.

Alexandernek majdnem általa-nosságban helyeslést keltett beszéde után Ladányi János tartott igen lel-kes hangú felszólalást amellett, hogy az ügyet ne húzzuk-balasszuk, ha-nem intezzük már el végleg, mert a jelenlegi állapot tarthatatlan.

Dr. Haas Bertalan konkrét in-dítványt tett. Szerint az építkezés ügyében addig ne határozzunk, míg az államsegély ügye rendezve nin-csen. Várjuk be a miniszter dönté-sét. Az átiratban nem lehet a palát Magyarazni. Várjuk kissé a tempómmal, előbb a viszonyok ja-vuljanak. Azt pedig egyesenes örüle-tenek mészítü, hogy 40 helyiséget óhajtanak az iskola céljaira.

Még Widder Gyula szólt fel, aki a miniszterirendelet intencióit fejtegette.

A vita végeztével újból a pol-gármester szólt fel és minden te-kintetben egyeztetett a képviselőtes-tület megnyugtatói aztírant, hogy a várost nem engedi anyagi rom-lásba vinni. Az ő lelkiismerete ör-ködik ez ügyben és mindenki felé-letezheti, hogy ő a városnak nem az anyagi romlását, de a boldogulást, fejlődését szorgalmazza. Ő ismeri legjobban az ügyet, bizhatna tehát teljesen benne, ő minden egykeze-tével fogja a lehető legjobban az építkezés ügyét elintézni. Kéri in-dítványának elfogadását. A képviső-testület 16 szóval 7 ellenében ki-mondta, hogy az épület ügyét a segély elintézésé előtt tárgyalni akar-ja és megbizja a polgára estert, hogy a memorandumot a vármegyéhez sűr-gösen terjeszse be.

A gyűlés 3 pontja Sárkány Er-vin műepítés azon kérélmé, volt, miszerint a tervek és költségvetés

elkészítéséért járó 3500 koronát a képviselőtestület utalja ki neki, Dr. Lichtenstein és Widder Gyula fel-szólalása után úgy határoztak ez ügyben, hogy bár elismerik, hogy ez összeg a kérvényezőnek feltér-lenül jár, a polgármester által felkér-i, hogy várjon a pénz kiutalásával ad-dig, míg az építkezés ügye dülőre nem jut. Ezzel a gyűlést a polgár-mester este fél 6 órakor bezárta.

-sz.

Az újhelyi posta lopás.

Szemes Péterné kir. ügyésze-gi hivatalnok nejje volt az első 1911 vége felé a ki Taskókkal egy ud-varban lakván, ezeknek módfeletti költségekről a kir. ügyészséget bizalmasan értesítette. Ugyan ebben az időben történt, hogy Taskoné karácsony előtt Gyarmathy Béla botjában körülbeüli 80 koronájú cukorkát és karácsonya díszeket va-sárolt. A rendőrkapitány már ettől az időtől gyanúsította Taskót a lo-pással vagy az abban való részes-séggel. Ezért 1912. január 3-án ha-ktulást tartottak Taskóké Jakasán, nagyobb összegű pénzt azonban nem találtak. Ezután jelentkezett Marci-néskő Ferenc Taskóké közelében lakó hentes a ki bizalmasan emond-ti, hogy Taskóké nála minden hónap-ban sokat költenek és gyakran na-gyobb bankjegyekkel fizetnek, vagy ényenek váltanak. Ezek után Tas-kóké életmódja és föltekezése már nagyobb megfigyelés alá vétetett és azokon a helyeken a hol leg több-ször vásárolt, a vásárokról jegy-zéseket vezettek. Így gyűlték az adatok napról-napra hetről-hetre Tas-kóké ellen. Ezenközben 1912 július havában történt, hogy Czikor Ferenc all. r. fogalmazó azzal jött Sátoraljai-újhejbe, hogy a posta lopás [való-sz-nü] tettesét Beregszászon elfogta s az illető birtokában tartát pénz is egyezik a lopott pénzzel. A rendőrkapitány akkor Eisert Istvan kir. főügyészhelyettesnél bizalmas uton közölte a Taskóké ellen folytatott megfigyelés és nyomozás minden adatát s ekkor meg-győzte úgy a nyomozást mindenben irányító kir. főügyészhelyettesét, hogy a sátoraljaiújhelyi postálopást nem a Czikor által befogott beregszászi Fuchs, hanem Taskó gyanúsítható alaposan. Minthogy akkor már Tas-kóké ellen a rendőrkapitány már sok terhelő adatot gyűjtött, a bi-zalmas megbeszélésen jelen volt Alfay posta főtanácsos s arra kérte a főügyész helyettesét, hogy Taskóké ellen az elhatározás lépést megtegye t. i. hogy letartóztatásukat és a ku-tatást rendelje el.

A főügyész helyettes még nem talávan elegendőnek a bizonyítéko-kat, ebbe bele nem ment, hanem felhivta a rendőrkapitányt a további megfigyelés, illetőleg nyomozás tel-jesítésére. A mint az áll. r. fogal-mazó, detektives és Alfay főtaná-csos elutaztak a következő nap az »Estu« leköszölte, hogy dr. Czikar a posta lopás gyanuja miatt letar-tóztatta Fuchszot azonban kiderült, hogy nem Fuchs gyanúsítható a postálopással, hanem Sátoraljaiújhe-lyen egy posta szolga, a kit a rendő-rseg már egy év óta megfigyelés alatt tart és letartóztatása várható. Ugyan ezen idő tájt történt az is, hogy Taskókéknak két fénykép, mely a nyomozásnál volt felhasználva, egy posta tisztviselő elnézéséből ahelyet, hogy a rendőrkapitánynak adta vol-na vissza, kiadta magának Taskó-nak. Iy körülmények között Tasko-kék már nagyon óvatosak lettek, nem költekzt k. hitelbe vásároltak s utóbb már Kazinczi-utcai lakásuk-ról is elköltöztek az Alsó szolyom-kára, ahol a rendőrkapitánynak nem volt módjában őket pontos megfi-gyelés alatt tartani, Alfay főtaná-

csos mindig érdekelték az ügy iránt és Marcinekó h-ntest, a kívül Taskókék a legtöbb pénzt váltottak s a ki mint a rendőrség besugója a nyomozás minden frázisáról értesülve volt, gyakran, gyakran kikérdezte az ügy állása felől s így vele bizonyos beszédkötetést tartott fen. Ezért a rendőrkapitány meghagyta Marcinekónak, hogy Taskónak, ki most már tudja, hogy erős megfigyelés és gyanu alatt áll, azonnali áthelyeztetése iránt levelet írjon Alfaynak. Így sikerült Taskót Budapestre áthelyeztetni, amikor kevés idővel rá a rendőrkapitány a nyomozás összes adatait az ált. rendőrség rendelkezésére bocsátotta, a melynek alapján tovább mehettek, s az is, mert eredményeket elértek.

Itt megjegyeztetik, hogy Schmidt Lajos rendőrkapitány annak idején Krecsányi főkapitány helyettesével és Pál kassai postá igazgatóval is személyesen közölte a nyomozás folytatását.

Taskó büntársa Szabó József volt a ki székeley zármzásu 35 éves nő, négy gyermekek, előbb a vasuti állomáson mint malházó, utóbb a máv. műhelyben mint napszamos dolgozott s mint ilyen az állomáson mindent ismert. A vasuti kocsihoz való kulcsot ő szerezte, vagy készítette, legutóbbi lakása a Pázsit-utca 10 szám alatt volt. A máv. műhelyből 1912 március elején lustasága miatt bocsátották el, s azon hó 15-én költözött innen el. Taskókék vallomása után az állam rendőrségi közegek Szabó Józsefet tegnapi értesülés szerint azonban letartóztatták s nála több ezer korona pénzt is találtak s ezen kívül már valami ingatlant is vásárolt.

Taskó a lopott pénzből 16000 koronát kapott a többit Szabó tartotta meg.

Néhány nap mulva a tetteseket ide szállítják s a kir. ügyészségnek fogják átadni.

A Gólya.

A „Gólya” vigjáték, nem tudom hány felvonásban. Nemrég került bemutatóra az ujhelyi színházban is, és a „színház” rovatban amikor a kritikát írta, üsmintettük az egész darabot mesélve együtt. Es amint akkor csak a vigjátékirő fantáziájának hittünk, most a maga teljes valóságában színrésozta az élet, nem sok változással, csak kicsit somorúbb befejezéssel, amennyiben a darab hőst 1 napi fogházra ítélték családi állás elleni büntetéért. A történet, amely igaz és amely az ujhelyi törvénszék előtt tárgyalódott, a következő:

Jelenlegi nevén Schrom Istváné ujhelyi lakos néhány évig vad házasságban élt Schrom Istvánnal. A szerelmének, már a nota szerint is előbb utóbb vége szokott lenni. Schrom István szíve is kezdett hülni az évek múltával és nem használt semmi, semmi; fagyos lett a gavalérl szíve, akárcsak a januári hideg éjjel. Az asszony szóval, rimázkodással megpróbált mindent, hogy visszahódítsa a Donzuant, de ez csak közömbös maradt és nem akarta bevéltani házassági ígretét sem. Ugyancsak kapocs sem volt közöttük semmi más, mint az elmúlt szép idők „üttő-kopott” emlékei. Mit volt mit tenni? Nem azért asszony az asszony, hogy valami ötletet ki ne találjon szerelmének megtartására. Eszébe jutott neki is ugyanaz, ami a Gólya című vigjáték szerzőjének, hogy a legjobb hódítási eszköz, a legjobb kapocs, a legjobb mód arra, hogy törvényes feleségé lehessen, a „Gólya” néni lenne. Te hát ezzel is baj volt ám, sehogyan ment a dolog, a Gólya néni nem akart hozzá látogatába jönni. Talán haragudott rá, vagy Isten tudja, hogy miért nem. Pedig szegénynek elég szegény volt és a Gólya néni a legszivesebben szegénynél tesz lá-

toztatást. Edés Istenem, mit tegyen, mit tegyen? Az asszonyka, illetve az akkor még lányasszonyka gondolkozni kezdett. Rájött nem is hosszu töprengés után, hogy ebben a szomorú világban ugysis mindent hamisítanak. Hamis a tej, hamis a vaj, hamis a haj (haj, haj!), hamis a fog, hamis a flu, hamis a lény, hamis a hozomány, miért ne lehetne? Persze, hogy lehet! Januárban, vagy február, mit tudom én, hogy mikor, nem értek ilyen számadásokhoz készülődni kezdett Schrom Istvánné önagsága. Megtett mindent fokozatosan, hogy ne legyen gyanu a dolog aztán szeptember vége felé Munkácsra utazott a „boldog” nő és 2 hét mulva megjött ikrekkel. A két sűrő porontyal a férje előtt termelt és megsugta neki a boldog titkot, szívőre appellálva, kérve ne hagyja el két kis gyermekével. A férfi szíve sinces zóból, elfogadta a két gyermeket anyjával együtt, akivel rövidesen megesküdt.

Mentek, mentek, éltek, édeglétek boldogságban, szép kis ideig, de fájdalom, itt is bekövetkezett a szomorú finálé. A munkácsi gyermekmenhely a kölcsöngyermekket egy szép tavaszi reggelen visszakérte és a férj megtudott mindent, megtudta az apa, hogy — nem apa, hogy a Gólya néni nem is volt náuk és mese az egész.

Szörnyen dühös lett és fejlentette feleségét, akit egy napi fogházra itét a bíróság.

Es elindult a szomorú Schrom Istvánné az élet szindarabjának III. felvonásában a sauhelyi fogház felé, lelélni a rászabott 1 napot.

HIREK.

— Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Zboray Károly, Székely József és Földes Albert helybéli pénzügyi segédtitkárokat a VIII. fizetési oszt. titkárokká kinevezte.

— Eljegyzés. Magyarizségi Isépy Tihamer dr. eljegyezte kiskövői és bisztricskai Lehoczky Olga, Lehoczky Miklós földbirtokos leányát Kassán.

— Halálozás. Dr. Thoman Dávid Zemplén vm. főorvosa, a Ferencz József rend lovagja, kórházi főorvos stb. f. hó 25-én munkási életének 85 ik évében Budapesten meghalt. F. hó 28-án temették el Homonnán a családi sírbolba. Fiai dr. Thoman Miklós fötörzsorvos, Thoman István ismeretes zeneműész, nővére özy. Teith Antónia, nagyszámu előkelő rokonság, köztük dr. Székely Albert ügyvéd, kinek nagybátyja volt gyászolják az elhunytat. Nagy tudományi és nagy képzettségű ember volt a tanügy iránt s minden közügy iránt énkéi érdekféséssel viseltetett. Régebben a helybéli lapokat is sürűn kereste fel társadalmi irányu cikkeivel. Hosszu ideig volt Homonnán hitközségi és iskolászéki elnök. A vármegyében sok jó barátja és tisztelője volt. Nyugodjék békében.

— Színházi tudósításunk Ispunk térszéke miatt kimaradt.

— Közegészségügyi mizeriák. A Szinnai közegészségügyre vonatkozó híradáskn ugylátszik nem kellett valami nagy hatást a hivatott körbén. Mint újlag értesülünk, az ottani iskola 5 tanítónője közül már 3 beteg, de intézkedés nem történt s az iskola egyre terjeszt a ragályt. Egyes szülők gyermekeiket odahaza tartják, mert félnek a ragálytól. Tán mégis tenni kellene valamit ez ügyben.

— Bekebelezett kölcsönök bejelentése. As új adótervények életbe léptetésének elhalasztása folytán a föld és házbirtoknok általános jövődelmi pótdadójából levonandó kamat és életjáradék-tartozásokról január 31-ig új valamási ivek nyujtandók be az idén is,

— Nyilvános köszönet. Davidovits Adolfné urnő Rózsika leánya esküvője alkalmával 50 koronát volt szives adományozni a helybeli Isr. Négyeletnek és ugyanezen esküvő-nél Ligeti Janka, Weinberger Ilonka és Schön Klárka urléanyok 118 koronát gyűjtöttek egyeletünk javára. Ugy az adományozó urnőnek valamint a gyűjtőknek szives fáradozásukért ezuton fejtezzük ki az egyet hálás köszönetét, Sátorajuhelyi, 1913 január hó. Özy. dr. Rosenthal Sam'orné egyll. einökűő, Kozma Ánri egyll. titkár.

— Titkos szavazás Magyarországon. A most állandó vita tárgyat képező választójog előkészítése alkalmából nem lesz érdeklőten megemteni, hogy Magyarországon régebben is volt titkos szavazás. Így Heves vármegyében (s valószínűleg másutt is) 1860-tól az 1867-iki kiegyezésig a követ választások titkos szavazás utján történtek. Az eljárás a következő volt: A választási székhelyen egy hosszu pajtaszerű épületben anyyi nagy hombár helyezettett el, ahány jelölt volt. A hombáron feltűnő betűkkel jelezve volt a jelöltek neve, az épület két végén pedig ajtó nyíltott. A bejáratnál a szavazó körülbélül őt láb hosszu fenyőpálcát kapott, hogy azt a jelő tje nevével jelzett hombárba bódjba. Mihely ez megtörtént, vagyis a választó titkosan szavazott, a másik ajton elhagyta a választási helységeit. Így eresztették be egyenkint bocsátókat el szintén egyenkint a amikor a záróra leteltével a bizottság konstaltta, hogy több választó nem jelentkezik, megolvasták a bedobott pálcákat s azok alapján a legtöbb pálcát kapott jelölt nyerte el a mandátumot. A Jász-Kun hármás körületben a kerületi tisztviselőt a hármás kerület szédarbolásáig szintén közegékenkit titkos szavazással választattak, de itt pálcák helyett mogyoró nagyságu fagyolökkal történt a szavazás. Később pálcákkal való szavazási módra tértek át, mivel tapasztalták, hogy a golyós szavazással visszaélések törtéhetnek s egyegy szavazó több golyót is beledobhat a hosszu fenyőpálcákkal illyem tenni nem lehetett. Botokkal szavaztak míg Nagykerésőn s más helyeken is a kiegyezést megelőző időben. Persze, nemcsak szavaztak a botokkal, hanem néha — argumentáltak is.

— Dr. Karpathy László, akinek multkori szereplése a Molnár Gyuláné jötrknyocóu hangversenyén városnok zeneértő közönségnek osztatlan zetésével találkozott, ez uton adja tudni, hogy hegedűoktatást a délutáni órákban elvállal. — Levélcim: Andrássy-utca 40.

— Kezdődik a mozi. Vasárnap, február 2-án lesz a szintársulat utolsó előadása s aztután a színház megint átváltozik 10 hónpra mozivá. Február 8-án szombaton már megkezdik az előadásokat, amelyek az idén igazán kiválóak lesznek, mert az igazgatóság a világ legelső cégétől, a párisi Pathé cégtől hoztatja a filmeket. Ezután mindig lesznek más színes képek, amiktől tavaly annyira el volt ragadtatva a közönség. Új érdekesség lesz a világ leghiresebb regényeinek, drámáinak bemutatása a vásznon. Így már szombaton kezdik bemutatni Hugó Viktor remekművét, „A nyomorultakat”, aztán jön Dumas nagyszerű regénye, a Monte Christo, utána Madách felségcs színműje, „Az ember tragédiája”. Ujra fogjuk látni Asta Nielsent s a még nála is kiválóbb új mozi művésznőt, s a még nála is kiválóbb új mozi művésznőt, a csudaszép Henny Portent. Szóval igazi nagy élvezetekre lehet az idén a mozi közönségnek kilátása.

— Tanügyil kinevezés. A megyei püspök Mizerák Jánost kistoronyai tanítavá nevezte ki.

— Az adóügyszotály a következő hirdetmny közzé tótelét kérte; Az 1913 évre elkészített országos gazdasági munkás és cseléd segély pénztári hozzájárulási díjak kivetési listjstroma a kir. pénzügyigazgatóság által érvényesítetett, minek folytán ezen kivetési listjstrom az 1900 évi XVI. t.-c. értelmében a f. évi január 26-tól február 17-ig bezárólag a város adóügyszotályában közszemlére ki van telve.

— Lopások. A máv. állomáson Hermanovszki Jánosné és József Andrásné napszamos asszonyokat tetten érték, amint kb. 20 klg. szennel loptak. — Vilkowsky Kálmán kereskedő feljelentést tett, hogy Kánczei-utca 2 sz. udvarából 2 korona értékű kis szánkót ismeretlen tettes ellopott.

— Kivándorlás. Az ujhelyi vasuti állomáson feltartóztattak Fedor Mihály, Lörcinc István és Lehoczky János kenérfői védköteleceket, akik Amerikába akartak kivándorolni; a kivándorlótak illetőségi községükbe visszautasította a rendőrség.

— Tanctanítás. Révész tánctanár a m. t. szülők és érdeklődők szives tudomására hozza, hogy a főgimnázium, felsőkereskedelmi és polgári iskola igazgatósága kegyes volt a tanuló ifjuságnak megengedni, hogy egy tanctanfolyamot részt vehessenek. A tanítás február hó 3-án a sátorajuhelyi ált. polgári leányiskola tornatermében d. u. 5-től 7-ig kezdődik meg. Felőtteknek egy külön táncteremben este 8-tól 10-ig lesz a kurzus megtartva. A tananyag felőleli az összes divatos szükséges táncokat és nélkülözhetetlen illem szabályokat, helyes megtartást. Baratkosni lehet Lövy Adolf, Landesmann Miksa és Szabó Pál urak könyvkereskedésében.

— A sátorajuhelyi ref. iparos iljusági olvasó egylet január 12-iki felolvasó esteiye szép sikerrel folyt le. Tetszészerinti belépőtídíjakkal összegyűilt 15 korona 64 fillér, hálás köszönet érte a szives adakozóknak. Az egyesület február hó 1-én a „Magyar Király” szállóban tárgyorsajttékkal egybekötött táncestet rendezte.

KÖZGAZDASÁG.

A központi takar-képntár részvenytársaság folyó hó 26-án vasárnap délután 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlését Szeghy Gyula elnökletével. Megjelent 19 részvényes, képviselve 287 szavazattal. A jegyzőkönyvet dr. Reichard Salamom, a társulat jogtanácsosa vezette.

A kitűnően megalapozott intézet közgyűlése elhatározta, hogy a nyeresésgből 8000 koronát csalat a takarálkaphoz, amely összeggel 17000 koronára szaporodott; osztalékol 500 drb. részvény után 20000 konat (10 százalék) kifizetni javasol, Megvalasztott igazgatósági tagul Rótn József (rég), felügyelőbizottsági tagul dr. Szöllőssy Lipót (rég), mindketten egyhangulag.

A közgyűlés eredményes munkálkodásáért az igazgatóságnak köszönetet szavazott, a tisztviselőknak, Króó József részvényes indítványára, eism'érését fejtezte ki.

Kiadótulajdonos: LANDESMANN MKSA

Kanári madarak fiatal, sárga, csik színű hímek 10 koronájával eladók.

Moszkály Jánosnál Nagytoronyán.

Csőd-tömegadási hirdetés.

Közhirre teszem, hogy közadós R. Lefkovits Dávid olaszliszkai kereskedő csőd-tömeghez tartozó és a csődleltár 150—481, 549—871, 875—878, 882—885, 888—915, 921—922, 940 és 942 — 1090 tétel alatt elvett vas, fűszer és vegyes áruk, — melyekből a vas áruk beszerzési ára 12401 kor. 95 fill. becására pedig 10923 kor. 27 fillér, a fűszer és vegyes áruk beszerzési ára 11172 kor. 74 fillér, becseréteke pedig 8669 kor. 69 fill. ez összes áruk beszerzési ára 23574 korona 69 fillér becására pedig 10593 korona 17 fillér továbbá a csődleltár 482 tétel alatt felvett boltberendezés, melynek beszerzési ára 200 korona becseréteke pedig 400 korona — zárt ajánlati és az ezt esetleg követő szóbeli versenytárgyalás útján el fognak adatni.

A zárt írásbeli ajánlatok, melyek a fenti tömegekre együttesen vagy külön-külön összegekben tehető alulírt tömeggondnok irodájában Tokajban az **1913 évi február hó 5-ik napjának délelőtt 10 órájáig** nyújtandók be a becserétek 10 százalékának mint bánatpénznek egyidejű letétele mellett ugyanazon nap d. u. fél 2 órakor fog a csődválasztmány Olaszliszkán R. Lefkovits Dávid üzletében a beadott írásbeli s az azt követő szóbeli ajánlatok felett határozni. Csődválasztmány fenntartja magának a jogot, hogy az ajánlatok felett szabadon határozhasson, esetleg valamennyit visszautasíthatja, avagy azonnal szóbeli versenytárgyalást tarthasson. Választmány és tömeggondnok az áruk minőségéért mennyiségéért s a leltárban esetleg előforduló tévedésekért szavatosságot nem vállal. A vételi illeték a vevőt terheli. Azon ajánlattevő, kinek ajánlatát a csődválasztmány elfogadja tartozik 48 óra alatt a vételárát s a vételi illetéket lefizetni s a megvett árut ugyanez idő alatt elvitetni. Ha a vevő a vételárát s a vételi illetéket 48 óra alatt le nem fizeti, bánatpénzét feltétlenül elveszti s ha az áruk később az elfogadott ajánlatnál olcsóbban értékesíthetnének a különbözetet valamint a felmerülő költségeket és kárt viselni tartoznak. Választmánynak joga van azonban választása szerint a vételár lefizetését is követelni. *A csődleltár irodámban a hivatalos órák alatt megtekinthető és az árakat a venni szándékozók közbenjöttömmel szintén megtekinthetik 1913 február 2 3 és 4-én délután 2—5 óra között.*

Tokaj 1913 január hó 26-án

Dr. Goldmann Mór
ügyvéd, csőd-tömeggondnok.

Értesítés.

If. Schwarcz Sámuel helybeli kereskedő csődbe kerülvén, az üzletében lévő áruk és pedig: selymek, szallagok, csipkék, női ruhádzsek, rövidárúk és általában női és férfi divatcikkek most január 27-től kezdődőleg délutánonként 3—7 óráig a csődbíróság intézkedése folytán **kiárusításra kerülnek a közadósnek Fő-utc 18 sz. alatti üzletében.**

(Megyeházzal szemben.)

Ezen rendkívüli vásárlási alkalomról bátor vagyok a t. vevőközönséget értesíteni.

Dr. Gáspár Sándor
tömeggondnok.

Meghívó.

A „Homonnai Kereskedelmi és Iparbank Részvénytársaság.”

1913 évi február hó 16-án délelőtt fél 10 órakor Homonnán saját helyiségében fogja megtartani

X. évi rendes közgyűlést,

melyre a részvénytársaság tagjait ezennel tisztelettel meghívjuk.

A közgyűlés tárgyai:

1. Jegyzőkönyvvezető és hitelesítők elnöki kijelölése.
2. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésének tárgyalása, és azok részére a fölmentvény megadása fölötti határozathozatal.
3. Az 1911 évi tiszta nyereség felosztása.
4. A felügyelő bizottságnak megválasztása 1 évre.
5. Az igazgatóság jelentése a részvénytőke befejezett felemelése tárgyában és e fölötti határozathozatal.
6. A tőkeemelés folytán és egyébként is szükségessé vált alapszabály módosítás, illetve új alapszabályok megalkotása és megszavazása.
7. Az igazgatósághoz az alapszabály 49 §-a szerint beadott indítványok.

Homonna, 1913 január hó 26 án.

Az igazgatóság.

Jegyzet:

A mérleg és eredményszámla az intézet hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt a közgyűlés előtti 8 napon át megtekinthetők.

A közgyűlésen résztvenni szándékozók az alapszabályok értelmében részvényeiket 8 nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnál vagy az intézet pénztáránál tartoznak letenni.

5982/1912. tk. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A királyhelmezi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Koleszár Istvánnak Tóth Józsefné sz. Fecsó Mária és társai elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 540 korona tőke, ennek 1912 évi február hó 1-től járó 6 százalékos kamatai, 131 kor. 13 fillér már megállapított, valamint 28 korona 70 fillér jelenlegi és a megfelmerülő költségek, valamint az ezennel csatlakozottak kimondott 1. Királyhelmezi Gazdasági és Kereskedelmi Bank rt. javára 381 kor. tőke, és jár. 512 kor. tőke s jár. 86 kor. tőke és jár. 2. öz. Alper Hermanné javára 60 kor. tőke és jár. 3. Kun Mihály javára 579 kor. tőke és jár. 2. Szabó Sándor javára 385 kor. tőke és jár. 5. Szabó János javára 315 kor. tőke s jár. 6. Látrán István javára 676 kor. tőke és jár. 7. Friedmann Sámuel javára 116 kor. tőke s jár. 8. Szakács István javára 196 kor. tőke és jár. 9. M. kir. államkincstár javára 24 kor. 14 fill. tőke és adó és jár. kielégítése végett az 1881 LX. tc. 144 §-a és az 1908 XLI. tc. 21. és következő §-ai értelmében a saujhelyi kir. törvényszék és a királyhelmezi kir. bíró, ság területén fekvő, 1. battányi 17 sz. betétben A 1 sor, 1906 hrszám alatt foglalt külingatlanból Tóth Józsefné sz. Fecsó Mária, Kun Istvánné sz. Fecsó Ilona, Fecsó József és kk. Fecsó János 12-ed résznyi jutalékra 95 K 2, battányi 18 sz. betétben A 1. sor 908 hrsz. alatt foglalt külingatlanból Tóth Józsefné sz. Fecsó Mária, Kun Istvánné sz. Fecsó Ilona Fecsó József és kisk. Fecsó János nevén álló 12-ed (fele) résznyi jutalékra 121 kor-ban 3, a battányi 20 sz. betétben A 1. 1-1 sor 737, 976, 1650, 1651, 1736, hrsz. alatt foglalt egészben Tóth Józsefné sz. Fecsó Mária, Kun Istvánné, sz. Fecsó Ilona, Fecsó József és kiskoru

Fecsó János nevén álló kü ingatlanokra 419 kor-ban 4, a battányi 20. sz. betétben A 1. sorsz. a. foglalt egészben Tóth Józsefné, sz. Fecsó Mária, Kun Istvánné, sz. Fecsó Ilona, Fecsó József, és kisk. Fecsó János nevén álló közös legelő illetőségű 104 koronában ezennel megállapított kikialtási árakban elrendeltetik és hogy a fentebb jelzett ingatlanok 1913 évi április hó 1-én d. e. 9 órakor Battányi községében elvégzendő nyilvános árverésen el fognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikialtási árának 10 százalékát vagyis 9 kor. 50 fill., 41 kor. 90 fill. illetőleg 10 korona 40 fillért készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy annak a bíróságnál történt előleges letétét igazoló elismervényt annak átszolgáltatni.

Az 1908 XLI. tc. 21 §-ában felsorolt árverési kötelezettség letenni nem kötelesek.

Királyhelmez 1913 évi január hó 3-ik napján.

A kir. bíró, ság mint telekkönyvi hatóság.

Horkay sk. kir. bíró.

A KASSAI IPARMŰVÉSZEI KIALLITÁSON NAGY ARANY ÉREMMEL KITŰNTETVE.

A KASSAI BUTORKÉSZÍTŐ IPAROSOK ÁRUCSARNOK SZÖVETKEZETE.

Mint az Országos Központi Hitelközvetítő társaság tagja.

KASSA, FŐ-UTCZA 10. SZÁM I. EMELET.

Állandó butorkiállítás!